

SYNERGY AND ENVIRONMENT TO
EMPOWER DECENTRALISED SCHOOLS

Εργαλειοθήκη green s.e.e.d.s.

ΕΝΟΤΗΤΑ 4 Σπόροι για επικοινωνία

Κεφάλαιο 3 Μαθητικές φωνές και Σχολεία

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

SYNERGY AND ENVIRONMENT TO
EMPOWER DECENTRALISED SCHOOLS

Υπεύθυνη για IOI “Εργαλειοθήκη Πράσινοι Σπόροι»

Άνγκελες Παρίλλα Λάτας (Πανεπιστήμιο του Βίγκο)

Συγγραφείς

ΣΔΕΕ-Πανεπιστήμιο του Βίγκο- Ισπανία

Άνγκελες Παρίλλα Λάτας / Μανουέλα Ραπόσο Ρίβας/ Έσθερ Μαρτίεζ Φιγκουέιρα/Manuela/ Σίλβια Σιέρρα Μαρτίνεζ/
Αλμουδένα Αλόνσο Φερρέιρο/ Μαρία Ζαμπάλζα Κερδεϊρίνια /Ιζαμπέλ Φερνάντεζ- Μένορ/ Αδορασιόν ντε λα Φουέντε
Φερνάντεζ

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ Ε.Π.Ε. - ΚΥΠΡΟΣ

Υπεύθυνοι για τις Εκπαιδευτικές δραστηριότητες και τις δοκιμές της «Εργαλειοθήκης Πράσινοι Σπόροι»

Τζούλια Μπενβενούτο (Σ.Κ. Μπόσκο Κιεζανόβα, ΙΤΑΛΙΑ) |

Αλίσε Ντάλλε (Επαρχία Βάλλε ντ' Αόστα, ΙΤΑΛΙΑ) Alice Dalle (Γκόλφω Κατέβα ΚΕΝΤΡΟ (ΣΥΝΘΕΣΙΣ , ΚΥΠΡΟΣ)

| Νόεμι Νιέτο Μπλάνκο (Πανεπιστήμιο του Βίγκο, ΙΣΠΑΝΙΑ) |Μιλγέγκα Πάντοβαν Μπογνάνοβιτς (Λύκειο Βέλα
Λούκα, ΚΡΟΑΤΙΑ) |Ευτυχία Βλυσίδου (Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χίου, ΕΛΛΑΔΑ)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΑΣΙΝΟΙ ΣΠΟΡΟΙ- Συνέργεια και Περιβάλλον για την Ενίσχυση Αποκεντρωμένων Σχολείων, www.greenseeds.eu

Συντονίστρια του Προγράμματος

Μαρία Κάρλα Ιτάλια (Γκλόκαλ Φάκτορι, Ιταλία)

Συμμετοχή στο πρόγραμμα

Αυτό το έγγραφο αποτελεί μία από τις 15 ενότητες της «Εργαλειοθήκη ΠΡΑΣΙΝΟΙ ΣΠΟΡΟΙ», η Πνευματική Παραγωγή, αρ. 1 του ομώνυμου προγράμματος. Εκπονήθηκε από το Πανεπιστήμιο του Βίγκο και πραγματοποιήθηκε με την υποστήριξη όλων των Συνεργατών, με ιδιαίτερη αναφορά στην εκπαίδευση πάνω στο περιεχόμενο της εργαλειοθήκης, που επίσης δοκίμασε αυτά τα εργαλεία. Οι Ενότητες αναπτύχθηκαν από τον Σεπτέμβριο 2019 μέχρι το τέλος Ιανουαρίου 2020. Η συνακόλουθη εκπαίδευση, σε δύο στάδια, διήρκεσε μέχρι τον Ιούνιο 2020:

1.Εκπαίδευση των εθνικών υπευθύνων (5-6.03.2020)

2.Εκπαίδευση των εκπαιδευτικών σε τοπικό επίπεδο (1.04.2020 – 31.06.2020)

Πώς να αναφέρετε αυτό το έγγραφο

CIES-UVigo, Toolkit GREEN S.E.E.D.S. Teaching guide, “Toolkit GREEN S.E.E.D.S.”, Project GREEN S.E.E.D.S. - Synergy and Environment to Empower Decentralised Schools, 2020

PARTNERS

Universidade de Vigo

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.3.

Μαθητικές φωνές στο σχολείο

Η Παιδαγωγική Ακρόασης της Περιοχής Εμίλια υπερασπίζεται την ανάγκη να ακούει και να ακούεται κάποιος, με όλες τις αισθήσεις και όχι μόνο με τα αυτιά (Rinaldi, 2001, σελ. 22).

Ποιο ρόλο διαδραματίζουν οι μαθητές στο σχολείο; Ποιος κανονικά συμμετέχει στη λήψη αποφάσεων στα σχολεία; Πώς και για ποιον και για τι λαμβάνονται αποφάσεις; Είναι δυνατό ένα σχολείο να βασίζεται στο διάλογο μεταξύ των εκπαιδευτικών και των νέων ανθρώπων; Πώς τα σχολεία αντιλαμβάνονται τους νέους ανθρώπους; Τι τους απασχολεί;

Υπάρχουν ερωτήσεις τις οποίες θα απαντούσαν πολλά σχολεία λέγοντας ότι ανησυχούν περισσότερο για το τι θα κάνουν και θα είναι οι μαθητές στο μέλλον παρά το τι είναι, κάνουν, σκέφτονται ή χρειάζονται τώρα. Αυτό συμβαίνει επειδή οι μαθητές θεωρούνται ως φορείς της μεταγενέστερης ωριμότητας και θεωρούνται μόνο ως δικαιούχοι της εκπαίδευσης. Σπάνια τους δίνεται σημαντικός ρόλος ως ενεργών συμμετεχόντων. Ωστόσο, τι θα συνέβαινε αν αντιμετωπίζαμε τους μαθητές ως άτομα με το δικαίωμα και **να τους ακούσουμε;**

Γιατί είναι σημαντικές οι φωνές των μαθητών στα αγροτικά σχολεία; Υπάρχουν πολλά επιχειρήματα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να απαντήσουν σε αυτήν την ερώτηση. Οι δύο πιο σημαντικές βασίζονται στη δυνατότητα σύνδεσης του

προγράμματος σπουδών, το οποίο

Λεζάντα από τον Francesco Tonucci που δείχνει πόσο ασύνηθες είναι το να ακούγεται κάποιος. Πηγή: Frato, 2002, σ.190.

γενικά απέχει από την πραγματικότητα των απομονωμένων σχολείων, τα οποία είναι πολύ-επίπεδα και βρίσκονται σε απομακρυσμένες περιοχές, με τοπικές ανάγκες και ενδιαφέροντα, και εκείνες των σπουδαστών και του περιβάλλοντος.

Σημειώτέον ότι η εργασία, η οποία λαμβάνει υπόψη τις φωνές των μαθητών όχι μόνο προάγει την κοινωνική συμμετοχή, αλλά επίσης ενδυναμώνει τα σχολεία και τα κάνει περισσότερο κριτικά, κάτι το οποίο σχετίζεται πραγματικά με την αγροτική εκπαίδευση, όπου η μαθητική διαρροή είναι υψηλή.

Στη συγκεκριμένη διδακτική ενότητα, ο αναγνώστης καλείται να ξανασκεφτεί την παραδοσιακή ιδέα της συμμετοχής των μαθητών στα σχολεία, εμφανίζοντας στην αξία ότι αυτό μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση της μάθησης, της εκπαίδευσης και των σχολείων. Για να επιτευχθεί αυτό, προσφέρεται μία ευρεία κλίμακα δημιουργικών και συμμετοχικών στρατηγικών που στοχεύουν να δίνουν φωνή, να ενισχύουν την ακρόαση, το διάλογο και τη δράση όσον αφορά στους μαθητές.

1. Τι είναι το να ακούω για και τους μαθητές;

Είναι αλήθεια ότι οι μαθητές που γεμίζουν τις αίθουσες του σχολείου δεν είναι πάντοτε ορατοί στους εκπαιδευτικούς, όσον αφορά στις εκπαιδευτικές πρακτικές που χρησιμοποιούν για να τους διδάσκουν ή στις εκπαιδευτικές πολιτικές που τους

επηρεάζουν.

Στο συγκεκριμένο πλαίσιο του να είναι οι μαθητές αόρατοι, δημιουργήθηκε στην Επαρχία Εμίλια ένα όραμα του μαθητή ως κοινωνικού δρώντος προσώπου, ως ενός εκπαιδευτικού συμμετέχοντος με δικαιώματα με τη δημιουργία της Παιδαγωγικής Ακρόασης. Αυτή η εννοιολογική αλλαγή για την παιδική ηλικία σημαίνει αναγνώριση των νέων και ακρόαση τους. Εν ολίγοις, μπορεί να οριστεί ως αναγνώριση και επέκταση του ρόλου του παιδιού ως συμμετέχοντος με πλήρη δικαιώματα αυτό-έκφρασης, να ακούγεται και να λαμβάνεται υπόψη σχετικά με τα θέματα ή τις πτυχές τους που τα επηρεάζουν Εφ' όσον είναι **οι «ειδικοί της δικής τους ζωής»**

Η έκφραση «ακούω τις φωνές των μαθητών» όχι μόνο προσφέρει στους μαθητές την ευκαιρία να διαχέουν τις ιδέες και τις απόψεις τους ή να λαμβάνουν υπόψη τις αξιολογήσεις τους· μάλλον, προσφέρει στους μαθητές την ευκαιρία να δεσμεύονται στην εκπαιδευτική διαδικασία αποφασιστικά και ενεργά, συνειδητοποιώντας τον ρόλο που μπορούν να διαδραματίζουν όταν λαμβάνουν αποφάσεις και όταν συμβάλλουν σε και διαμορφώνουν ένα σχολείο σκεπτόμενοι τους μαθητές Υπό όρους πρακτικής ανάπτυξης αυτής της προσέγγισης, μπορούμε να κάνουμε λόγο για διαρκή συμμετοχή και φωνή των μαθητών. Σε βασικό επίπεδο, πρόκειται για τις δραστηριότητες εκείνες διαβούλευση με τους

μαθητές ως προς τη γνώμη τους για διαφορετικά θέματα ή σχολικά θέματα. Σε υψηλότερο επίπεδο, μπορεί κανείς να

μιλήσει για κοινές, συνεργατικές δραστηριότητες και για τους μαθητές που συνεργάζονται με εκπαιδευτικούς, για να απαντούν σε συγκεκριμένες ερωτήσεις ή προβλήματα στο σχολείο που αναγνωρίζονται από τους μαθητές.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Πώς μπορούν οι μαθητές να βοηθούν τον δάσκαλο;

Η Κόρα, μια νεαρή και άπειρη δασκάλα, φτάνει σε ένα αγροτικό σχολείο με μια πολύ παραδοσιακή χωρική, υλική και ανθρώπινη νοοτροπία σχεδιασμένη για ενήλικες. Δυσανεστημένη με την κατάσταση, επιθυμεί να προτείνει μια εκπαιδευτική κοινότητα στην οποία οι αποφάσεις στο σχολείο λαμβάνονται δημοκρατικά από μαθητή και δάσκαλο. Στην αρχή, στους άλλους δασκάλους δεν άρεσε η ιδέα να δώσουν στους μαθητές φωνή και να καταλήγουν σε συμφωνία, αλλά η Κόρα βρίσκει ένα σημείο εκκίνησης για το οποίο ενδιαφέρονται οι συνάδελφοί της: «η παιδική χαρά που θέλουμε». Φέτος, υπήρξε μια διαδικασία διαβούλευσης κατά την οποία οι μαθητές παρείχαν πολύ έγκυρες ιδέες για τη βελτίωση του περιβάλλοντα χώρου: αλλαγή της θέσης των σκουπιδιών, διακόσμηση της παιδικής χαράς με χειροτεχνίες μαθητών, φύτευση περισσότερων δέντρων, δημιουργία σχολικού κήπου λαχανικών, προώθηση παιχνιδιών συνεργασίας, Έχουν γίνει όλες οι βιώσιμες και βιώσιμες αλλαγές, προσαρμόζοντας, έτσι, τους χώρους αναψυχής για να καλύψουν τις ανάγκες των μαθητών.

Δεδομένης της επιτυχίας και του βαθμού ικανοποίησης που εξέφρασε η εκπαιδευτική κοινότητα, ακολούθησαν άλλες διαδικασίες διαβούλευσης: αυτές επέτρεψαν στις μαθητικές φωνές να ακουστούν για θέματα όπως πώς να βελτιωθούν το σχολείο και οι τάξεις, πώς να βελτιωθούν οι σχέσεις εκπαιδευτικών -μαθητών, και αν ο κάθε ένας αισθάνεται ότι αναγνωρίζεται και νιώθει άνετα στο σχολείο.

Αν και φαινόταν αδιανόητο στην αρχή, τα χρόνια και η πρακτική οδήγησαν στη θεσμοθέτηση των μαθητών να αναλάβουν ενεργό και συμμετοχικό ρόλο και οι εκπαιδευτικοί να αποδεχτούν το γεγονός ότι οι μαθητές μπορούν να προωθήσουν τις αλλαγές στο σχολείο τους για τις οποίες μπορούν να εργαστούν μαζί εκπαιδευτικοί και μαθητές. Ξεκινώντας από μη ακαδημαϊκά θέματα, όπως η παιδική χαρά ή το σχολείο, μπόρεσαν να ενοποιήσουν χώρο και χρόνο, για να ακούγονται οι φωνές των μαθητών και ακόμη και να επανεξετάσουν θέματα σπουδών, όπως πρακτικές στην τάξη, το βαθμό στον οποίο οι μαθητές συμμετέχουν στη διαδικασία διδασκαλίας-μάθησης ή τη χρήση περισσότερο καινοτόμου διδακτικού υλικού.

2. Ποιες αρχές ακολουθεί η

Παιδαγωγική Ακρόασης; *RAMPS*

Η προταθείσα περίπτωση δείχνει ότι η ακρόαση των μαθητικών φωνών απαιτεί από όλη την εκπαιδευτική κοινότητα να είναι εντελώς πεπεισμένη ότι γνωρίζει και μπορεί να συνεισφέρει κάτι σχετικά με την εκπαίδευση, το σχολείο και ό,τι συμβαίνει σε αυτό. Απαιτεί τη δημιουργία χώρου και χρόνου, στον οποίο οι μαθητές μπορούν να μιλούν και να εκφράζονται

ΑΚΔΔΕ (RAMPS) ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΟΑΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΦΩΝΩΝ

Αναγνώριση των παιδιών έχει πολλούς τρόπους
αυτό- έκφρασης

Κατανομή χώρων επικοινωνίας

Δημιουργία χρόνου για ακρόαση

Διασφάλιση ευκαιριών

Εγγραφή σε μία στοχαστική πρακτική

Αρχές που ενθαρρύνουν τα παιδιά να λαμβάνονται υπόψη: Πηγή Λάνκαστερ (2006).

3. Πώς μπορούμε να δίνουμε φωνή στους μαθητές;

Πριν να εξηγήσουμε κάποιες στρατηγικές, που επιτρέπουν να δίνουμε φωνή στους μαθητές, εδώ υπάρχουν στιγμές που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε κάθε διαδικασία που στοχεύει να δίνει φωνή, ανεξαρτήτως του επιπέδου συμμετοχής ή της στρατηγικής που κάποιος επιθυμεί να εφαρμόσει.

Στιγμή 1. Σταμάτησε, σκέψου, άκου .

Ενήλικες και νέοι συμφωνούν για το θέμα της συζήτησης, το θέμα για το

οποίο θέλουν να μιλήσουν, να βελτιώσουν ή να επικοινωνήσουν.

Στιγμή 2: Σχεδίασε την στρατηγική. Οι μαθητές αισθάνονται πολύ άνετα· αυτό θα δρά ως μία μέθοδο απάντησης στο προς συζήτηση θέμα και θα δίνει φωνή στους μαθητές. Στη διάρκεια αυτής της φάσης, είναι απαραίτητο να προσφέρεται στους μαθητές προσωπικός χρόνος να σκέπτονται και να συνδυάζουν διάφορες μορφές επικοινωνίας (προφορικής, γραπτής, οπτικής κτλ) που ταιριάζουν στην ηλικία τους

Στιγμή 3. Διαμοιρασμός ιδεών. Συσκεφθείτε και δημιουργείστε χώρους διαλόγου, όπου όλες οι βιώσιμες προτάσεις που προτάσεις που διατυπώνονται από τους συμμετέχοντες διερευνώνται σε βάθος, επεκτείνονται, υιοθετούνται ή απορρίπτονται.

Στιγμή 4. Συμπεράσματα και λήψη αποφάσεων για να προχωρήσουμε. Ο στοχευμένος διάλογος πρέπει να οδηγήσει σε συμφωνία μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών. Αυτό το τελευταίο βήμα περιλαμβάνει τη διαδικασία της δημοκρατικής οικοδόμησης γνώσεων (ιδέες, αλλαγές, προτάσεις για βελτίωση κ.λπ.)· τα παιδιά αναγνωρίζονται ως άτομα ικανά να κατανοήσουν την πραγματικότητα. Οι ενήλικες πρέπει να δεσμεύονται τις προτάσεις που

υποβάλλουν οι μαθητές προς το συμφέρον του κοινού αγαθού.

Σε αυτό το πλαίσιο πνευματικής δραστηριότητας παρατίθενται στρατηγικές που χαρακτηρίζονται από την ευελιξία και την προσαρμοστικότητα τους (ηλικία, γλώσσα κ.λπ.), οι οποίες επιτρέπουν στα παιδιά να εκφράζονται ελεύθερα και εύκολα, και μπορεί να λειτουργούν ως το σημείο εκκίνησης υψηλότερων επιπέδων συμμετοχής. Προκειμένου να διευκολυνθεί και να ενθαρρυνθεί η χρήση τους, η δομή κάθε στρατηγικής περιλαμβάνει την περιγραφή τους (τι είναι) και την εκτέλεσή τους (πώς εφαρμόζονται).

Μήνυμα σε ένα μπουκάλι

Τι: Ανώνυμα μηνύματα ανταλλάσσονται μεταξύ των μαθητών για να ρωτούν και να απαντούν σε μία συμφωνημένη ερώτηση.

Πώς: Επιλέγοντας ένα θέμα, κάθε μαθητής διατυπώνει σε άλλους μαθητές τις αμφιβολίες ή τις ανασφάλειές του σε γραπτή μορφή, στις οποίες αυτοί, στη συνέχεια, απαντούν.

*** Οι μαθητές πρέπει πραγματικά να ανταλλάσσουν μηνύματα σε μπουκάλια.**

ΜΗΝΥΜΑ ΣΕ ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙ...

Αγαπητέ συμμαθητή, ξεκινάω το δημοτικό σχολείο τον ερχόμενο χρόνο και θα ήθελα να μάθω ποια παιχνίδια παίζετε στην παιδική χαρά των μεγαλύτερων παιδιών. Θα ήθελα επίσης να ρωτήσω, αν θα μπορούσατε να αλλάξετε ο,τιδήποτε σχετικά με την παιδική χαρά, τι θα ήταν αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ... Γεια σου φίλε. Λοιπόν, στην παιδική χαρά των μεγαλύτερων παιδιών παίζουμε πολλά διαφορετικά παιχνίδια, όπως ποδόσφαιρο, ετικέτα, απόκρυψη και αναζήτηση και περισσότερα

Σχέδιο-συνομιλία

Τι: Εικόνες με κείμενο που δημιουργήθηκαν από μαθητές, με βάση ένα επιλεγμένο θέμα.

Πώς: Κάθε μαθητής σχεδιάζει το όραμά του για την προτεινόμενη ερώτηση. Καθώς σχεδιάζουν, μιλούν και σκέφτονται με την ομάδα τους ή / και τον δάσκαλο

*** Ιδανικό για νεαρούς μαθητές.**

**ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ ΘΕΛΩ ΣΤΟ
ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ;**

Μήνυμα και απάντηση ανάμεσα σε δύο
μαθητές.

GREEN SEEDS

SYNERGY AND ENVIRONMENT TO
EMPOWER DECENTRALISED SCHOOLS

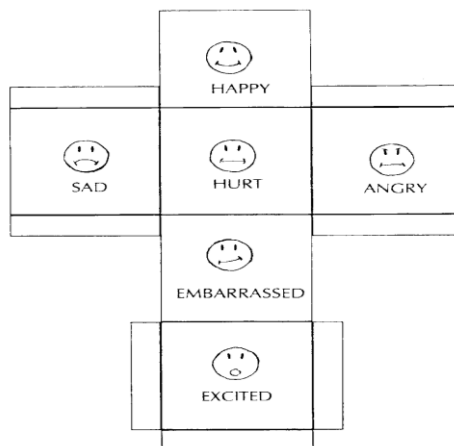
Ζάρια συναισθημάτων

Τι: Τεχνική διερεύνησης των συναισθημάτων των μαθητών.

Πώς: Κάθε μαθητής παίζει ζάρια και, ανάλογα με το πρόσωπο που εμφανίζεται, πρέπει να συμπληρώσει μια συμφωνημένη πρόταση με ένα συναίσθημα: «Είμαι χαρούμενος στο σχολείο όταν...» «Είμαι λυπημένος στο σχολείο όταν...» κ.λ.π.

*** Ιδιαίτερα χρήσιμο όταν εργαζόμαστε πάνω στα συναισθήματα**

The feeling dice

Source: Messiu (2008).

Διασταυρούμενες Ιστορίες

Τι: Γραπτή ή προφορική ιστορία για ένα θέμα. Επιτρέπει να ανταλλάσσονται μεταξύ τους οι απόψεις των μαθητών, ή εκείνες των άλλων μελών της σχολικής κοινότητας.

Πώς: Επιλέγεται ένα θέμα και ζητείται από δύο εκπαιδευτικούς-κοινωνικούς φορείς (σχολείο-εκπαιδευτικούς, σχολείο-οικογένεια, σχολείο-σχολείο) να εκθέσουν τις απόψεις τους. Στη συνέχεια, και τα δύο γραπτά χρησιμοποιούνται για την ανάλυση της ίδιας πραγματικότητας από δύο απόψεις.

*** Ένας εξαιρετικός τρόπος διερεύνησης απόψεων διαφόρων μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας.**

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ: ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Αντιλαμβάνομαι τη βαθμολογία ως μία διαδικασία μέσω της οποίας συλλέγω πληροφορίες για τους μαθητές μου, προκειμένου να τους δώσω ένα βαθμό, ώστε αυτοί να μπορούν να κατευθύνουν τις ενέργειές του και να λαμβάνουν αποφάσεις. Αλλά επίσης συγκεντρώνω πληροφορίες για τον εαυτό μου, τις συνθήκες της τάξης, για το σχολείο κτλ.

ΜΑΘΗΤΗΣ: ΠΩΣ ΒΑΘΜΟΛΟΓΟΥΜΑΙ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Οι δάσκαλοι βασίζουν τους βαθμούς μας στο πόσο καλά κάνουμε τις εργασίες μας, τις σημειώσεις και τις εξετάσεις.

Επίσης, εστιάζουν στην καθημερινή εργασία μας στην τάξη και στην επίδοσή μας στις ομαδικές εργασίες.

Αξιολόγηση σύμφωνα με την άποψη ενός μαθητή και ενός εκπαιδευτικού

Πηγή: ίδια

Συνελεύσεις ή Συζητήσεις

Τι: Συναντήσεις και διάλογος μεταξύ συνομηλίκων ή μεταξύ εκπαιδευτικών και μαθητών

Πώς: Προγραμματισμένες συναντήσεις για ανταλλαγή απόψεων σε ένα συγκεκριμένο θέμα

*** Ένα εξαιρετικός τρόπος συναίνεσης σε προτάσεις ή και λήψη αποφάσεων, δημοκρατικά**

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ. ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΣΧΟΛΕΙΟ ΘΕΛΟΥΜΕ;

Φωτογραφία μιας συμμετοχικής συνέλευσης
Πηγή: ίδια

Σιωπηλοί πίνακες ανακοινώσεων

Τι: Ανακλαστική γραφή που καλεί τους μαθητές να στοχαστούν και να γράψουν τις απόψεις τους.

Πώς: Σιωπηλοί πίνακες ανακοινώσεων τοποθετούνται σε όλο το σχολείο (στην είσοδο, στην παιδική χαρά, στην πόρτα της βιβλιοθήκης κτλ), ώστε οι μαθητές να μπορούν ελεύθερα να μοιράζονται τις απόψεις τους για ένα θέμα.

***Ιδανικό για την προώθηση της ελεύθερης συμμετοχής μέσω της ανακλαστικής γραφής**

Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ είναι...

Πρότυπο ανάπτυξης τεχνικής σιωπηλού πίνακα ανακοινώσεων

Πηγή: ίδια

Φωτο-φωνή

Τι: Διαδικασία που συνδυάζει φωτογραφία και κείμενο

Πώς: Κάθε μαθητής παίρνει φωτογραφίες από μόνος του, σχετικές με το προτεινόμενο θέμα, για να δείξει τις απόψεις του σχετικά με αυτό. Τις συνοδεύει με δικό του ανακλαστικό κείμενο.

*** Συνιστώνται ατομικές φωτογραφικές μηχανές.**

ΤΙ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΕΧΩ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ

Θα θέλαμε να είχαμε περισσότερα δένδρα, για να καθόμας τε στη σκιά, όταν έχει ήλιο. Υπάρχουν λίγα όμορφα δένδρα, αλλά νομίζουμε ότι υπάρχει πολύ τσιμέντο. Θα θέλαμε να υπήρχαν περισσότεροι πράσινοι χώροι και λουλούδια, για να τα απολαμβάνουμε.

Φωτο-φωνή για το τι θα θέλαμε στο σχολείο.
Πηγή: Ίδια

Ατέλειωτες φράσεις

Τι: Γραπτή και προφορική ιστορία που δημιουργήθηκε γύρω από ένα θέμα βασισμένο σε τρεις ομάδες ελλειπών φράσεων: «χειροκροτώ...», «δεν μου αρέσει...» και «προτείνω...»

Πώς: Πρώτον, οι συμμετέχοντες πρέπει να συμπληρώσουν τις προτεινόμενες φράσεις χρησιμοποιώντας το ros-it και στη συνέχεια να μιλήσουν για τις απαντήσεις τους με την υπόλοιπη τάξη. Τέλος, όλοι μιλούν για τις απαντήσεις και το περιεχόμενο κάθε ομάδας.

*** Είναι μία ευέλικτη δραστηριότητα που μπορεί να υιοθετηθεί από όλες τις ηλικίες και σε όλες τις περιστάσεις.**

Ιχαιρετίζω το γεγονός ότι οι εκπαιδευτικοί μας ρωτούν τι είδους παιδική χαρά θα θέλαμε να έχουμε.

Δεν μου αρέσει ο ανταγωνισμός και οι καυγάδες που συμβαίνουν όταν παίζουμε ποδόσφαιρο.

Προτείνω οι εκπαιδευτικοί να μας διδάξουν νέα παιχνίδια, ώστε να μπορούμε να διασκεδάσουμε περισσότερα

GREEN SEEDS

SYNERGY AND ENVIRONMENT TO
EMPOWER DECENTRALISED SCHOOLS

Εν ολίγοις, πιστεύουμε ότι η διαβούλευση και η ακρόαση των μαθητών αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο βλέπουμε και αντιλαμβανόμαστε τα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Η αναγνώριση των φωνών των μαθητών σημαίνει ότι τους βλέπουμε ως «συμμάχους» ικανούς να βοηθήσουν στη βελτίωση της διδασκαλίας, της

εκπαίδευσης και του ίδιου του σχολείου. Περιλαμβάνει και απαιτεί την αναγνώριση των φωνών των παιδιών ως μέσου αλλαγής και βελτίωσης, αποδοχής της δύναμης της φωνής τους, της ικανότητάς τους να ενημερώνουν και να διαμορφώνουν σχολικές θεωρίες και μεταρρυθμίσεις.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΕ ΤΟ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ ΣΑΣ

Σκεφτείτε, ακούστε και αποφασίστε για ένα θέμα που αφορά στους μαθητές σας. Επιλέξτε μία από τις προαναφερθείσες στρατηγικές και εφαρμόστε την με έναν /μία

συνάδελφο. Στη συνέχεια, στοχαστείτε με τους μαθητές και τους συναδέλφους σας για την αξία της ολοκληρωμένης δραστηριότητας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Tonucci, F. (Frato) (2002). *Cuando los niños dicen Basta!* Barcelona: Graó.

Lancaster, P. (2006). *RAMPS: A framework for listening to young children*. London: Daycare Trust.

Messiou, K. (2008). *Focus on practice: Encouraging children to think in more inclusive ways*. British Journal of special education, 35(1), 26-32.

Rinaldi, C. (2001). *The Pedagogy of*

Listening: The Listening Perspective from Reggio Emilia. Innovations in Early Education: The International Reggio Exchange, 8(4), 1-3.

Susinos, M. T. (2014). *Desde el mismo lugar no vemos lo mismo. Investigar la participación de los estudiantes como un proceso multivocal*. Revista de Investigación en Educación, 11 (3), 120-132.

Για περισσότερη γνώση

University of Southampton & Messiou, K. (2014). *Responding to diversity by engaging with students' voices*. A

strategy for teacher development.
Manchester: University of
Southampton. <https://cutt.ly/deMTIU0>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union